

[Tholstrup.]

fattige slægtning er forpligtet til at køre et vist antal kilometer om året til en årlig udgift, der langt overstiger hans økonomiske evner, så må, ihvorvel det er ærgerligt, den fattige slægtning give afkald på at modtage en sådan gave. Han ville ikke have råd dertil, og sådan er det også med det tilbud, der omtales i dette lovforslag.

Vi har ikke råd til at modtage det, fordi det sætter noget i gang, som i en uoverskuelig fremtid bliver kostbart for gavemodtageren, det danske samfund.

I § 4 omtales et par udvalg, der skal nedsættes. Jeg vil gerne have at vide, om disse udvalg skal være lønede, og om der så også er afsat beløb hertil, og om der vil blive afsat beløb til administration af hele dette apparat, så ikke skatteyderne skal af med et yderligere beløb til dækning af administrationsudgifterne. Da der er nogen uklarhed over, hvad pengene skal bruges til, når lånene betales tilbage, vil jeg gerne spørge, om det er noget, vi kan få besked om her, eller om vi eventuelt kan få det at vide i det udvalg, som formodentlig bliver nedsat efter første behandling.

Alfred Jensen: Min gruppe kan ikke give ubetinget tilslutning til det forslag, der her er til behandling. Det betyder ikke, at vi har noget imod det formål, der står i bemærkningerne, at man skal bekæmpe monopol- og karteldannelser, bekæmpe produktionsindskrænkninger og prisfordyrende virkninger. Det har vi aldeles ikke noget imod. Men vi ser ikke, at dette formål følges, således som lovforslaget er skrevet.

Vi har heller ikke noget imod, at formålet, som det er beskrevet i § 1, en udbygning af dansk erhvervsliv, sker fyldest, men det forekommer os, at det er alt andet, der omhandles i dette lovforslag, end netop foranstaltninger til en sådan udvikling af erhvervslivet, som sikrer, at de 76 000, der gik ledige i fjor, kommer i arbejde.

Det forekommer mig, at selve lovforslaget hviler i § 3. Her er jo bestemt, hvad midlerne skal bruges til. Det er karakteristisk, at der i de første tre punkter i § 3 tales om

produktivitetsfremmende foranstaltninger. Jeg har forstået det sådan, at det her drejer sig om at gennemføre foranstaltninger, der betyder, at der medgår mindre arbejdskraft i produktionen pr. produktionsenhed end til dato, og at man søger at nå frem hertil gennem indførelse af arbejdsbesparende maskiner og vel også ved en rationalisering af arbejdsprocessen, hvilket jo i praksis betyder, at tempoet bliver sat i vejret.

Det sidste vil jeg vende mig stærkt imod. Jeg har den opfattelse, at arbejdstempoet i Danmark er skruet så højt op, som det kan tåle at være. Jeg tvivler om, at man kan finde noget andet land, der har et arbejdstempo, som kan sidestilles med det, vi har her i vort land. Jeg er fuldstændig klar over, hvorfor vi er kommet op på en sådan højde, som tilfældet er. Det skyldes jo, at store dele af arbejdet udføres i akkord. Ca. 50 pct. af arbejderne er beskæftiget ved akkordarbejde, og det betyder naturligvis ikke alene, at tempoet ved akkordarbejdet sættes i vejret, men det betyder også, at man så at sige vænner arbejderne til at arbejde mere rationelt, og det får også indflydelse på det arbejde, som udføres for time-, dag- eller ugeløn.

Det forekommer mig, at vort tempo er af en sådan beskaffenhed, at kun den mand, der er i sin bedste alder og i besiddelse af fuld arbejdskraft, er i stand til at følge med. De, der kender en lille smule til livet på arbejdspladserne, ved jo, hvordan det går den mand, som kommer til at lide af en legemlig svaghed på grund af arbejdets hårdhed eller særlige beskaffenhed, eller den mand, der kommer op i en højere alder. De har vanskelighed ved at vinde med, og de bliver meget ofte skudt ud af arbejdsprocessen og havner før eller senere i håbløs arbejdsløshed, fordi de ikke har nogen mulighed for at vende tilbage til et arbejde, der svarer til den arbejdsevne, de er i besiddelse af.

Hvad det første punkt om indførelse af arbejdsbesparende maskiner angår, lyder det naturligvis lokkende for alle de mange tusinder, som er beskæftiget ved hårdt og krævende arbejde, de, der drøm-